

آواز دُهل

پژوهشی در تعالیم منتسب به
میرزا حسینعلی نواری معروف به بهاءالله

دفتر هشتم:

تعلیم و تربیت عمومی و اجاری

مسعود بسیطی، زهرا مرادی

نشر بهار فشان، تهران، ۱۳۹۱

فهرست

- تعلیم هشتم: تعلیم و تربیت عمومی و اجباری ۹
- مقدمه ۱۱
- دیدگاه نخست: آیا این تعلیم، تازگی دارد؟ ۱۵
- دیدگاه دوم: آیا بهایان، خود به این تعلیم عامل بوده‌اند؟ ۱۹
- تلنگر نخست: اجبار در تعلیم و تربیت عمومی نزد بهایان ۳۰
- تلنگر دوم: معنای تعلیم و تربیت نزد مؤسسان بهائیت ۳۱
- جایگاه علم و اهمیت نشر آن از منظر مؤسسان بهائیت ۳۲
- میزان سطح علمی بزرگان بهائیت ۳۴
- اندر تربیت مؤسسان بهائیت ۳۵
- تلنگر سوم: معنای تعلیم عمومی و یکسان نزد مؤسسان بهائیت ۳۸
- دیدگاه سوم: آیا اساساً این تعلیم از نظر عقلی صحیح است؟ ۳۱

- بخوانیم و بیاندیشیم! ۳۷
۱. تربیت یکسان یا متمایز اطفال؟ ۳۹
۲. آیا پانگیری که بی تربیت باشد، بر حق است؟ ۴۰
۳. شرکت بهایان در مدارس غیر بهایی مجاز است یا خیر؟ ۴۱
۴. کلام قصار: آیا تحصیل بهایان در مدارس غیر بهایی موجب رسوایی بهائیت است؟ ۴۲
- جمع‌بندی و نتیجه‌گیری ۴۵
- فهرست منابع ۴۷

روند بررسی تعلیم در این کتاب،
بر اساس سه دیدگاه زیر می‌باشد:

دیدگاه نخست:

آیا تعلیم بهایی، گفته‌هایی کاملاً جدیدند؟

دیدگاه دوم:

آیا خود بهاییان و خصوصاً سران ایشان،
به این تعلیم عامل بوده‌اند؟

دیدگاه سوم:

آیا اساساً خود تعلیم، از نظر عقل و منطق،
تعلیم درستی می‌باشند؟

تعلیم هشتم: تعلیم و تربیت عمومی و اجباری

« تعلیم هشتم حضرت بهاءالله، تربیت عموم لازم است و وحدت اصول و قوانین تربیت نیز از الزم امور تا جمیع بشر تربیت واحده گردند. یعنی تعلیم و تربیت در جمیع مدارس عالم باید یکسان باشد. اصول و آداب یک اصول و آداب گردد تا این سبب شود که وحدت عالم بشر از صفر سن در قلوب جای گیرد. »

بهاء الله می گوید:

"علم بمنزله جناح است از برای وجود و مرقات^۲ است از برای صعود
تخصیصش بر کل لازم"^۳.

عبدالبهاء نیز از این کلام پدر استفاده کرده، تعلیم و تربیت را واجب اعلام می کند:

"تعلیم و تربیت بنص قاطع جمال مبارک فرض است هر کس قصور
نماید از موهبت کبری محروم ماند"^۴.

عبدالبهاء می گوید:

"در کتاب الهی در این دور بدیع تعلیم و تربیت امر اجباری است نه
اختیاری یعنی بر پدر و مادر فرض عین است که دختر و پسر را بنهایت
همت تعلیم و تربیت نمایند"^۵.

اگر والدین کودک، توانایی پرداخت هزینه های تعلیم و تربیت کودک را
نداشته باشند، باید گروهی متولی این امر شوند. عبدالبهاء چنین می گوید:

۲- پلکان، نردبان؛ معین، محمد. فرهنگ فارسی.

۳- نوری، حسین علی {بهاء الله}. لوح مبارک خطاب به شیخ محمد تقی اصفهانی، معروف به نجفی (لوح ابن الذئب). کانادا: مؤسسه معارف بهایی، ۱۵۷ بدیع (۲۰۰۱ م). ص ۲۰.

۴- اشراق خاوری، عبدالحمید. پیام ملکوت. دهلی نو: مؤسسه ملی مطبوعات امری هند، ۱۹۸۶ م. ص ۲۱۴. (به نقل از عبدالبهاء)

۵- همان کتاب، صص ۲۱۴ و ۲۱۵. (به نقل از عبدالبهاء)

"باید هر طفلی را بقدر لزوم تعلیم علوم نمود اگر ابوین مقتدر بر مصارف این تعلیم فیها و آلا باید هیئت اجتماعیّه آن طفل را وسائط تعلیم مهیا نمایند".^۶

عبدالبهاء به بهایان اخطار می‌کند اگر والدینی در اجرای این حکم کوتاهی کنند، در درگاه خدا مواخذه خواهند شد. وی چنین می‌گوید:

"در اینخصوص ابدأ فتور نکنند و قصور نخواهند البتّه طفل را اگر بکشند بهتر از این است که جاهل بگذارند زیرا طفل معصوم گرفتار نقائص گوناگون گردد و در نزد حقّ مؤاخذه و مسئول و در نزد خلق مذموم و مردود".^۷

"اگر والدین در این امر اعظم که از قلم مالک قدم در کتاب اقدس نازل شده غفلت نمایند حقّ پدری ساقط شود و لدی الله از مقصّرین محسوب".^۸

-
- ۶- افندی، عباس (عبدالبهاء)، مکاتیب، مصر: مطبعه کردستان العلمیه (ناشر فرج الله ذکی الکردی)، ۱۳۴۰ق، ج ۳، ص ۱۰۹.
- ۷- افندی، عباس (عبدالبهاء)، مکاتیب، مصر: مطبعه کردستان العلمیه (ناشر فرج الله ذکی الکردی)، ۱۳۲۸ق، ج ۱، ص ۳۳۴.
- ۸- اشراق خاوری، عبدالحمید، پیام ملکوت، دهلی نو: مؤسسه ملی مطبوعات امری هند، ۱۹۸۶ م، ص ۲۱۴.